

Efeze 5:30-32

Het huwelijk

De eenheid tussen man en vrouw

1 voorbeeld

2 voorwaarde

3 voorportaal

Gemeente,

Een verborgenheid noemt de Bijbel het, een mysterie letterlijk. Zo noemt de Bijbel het Evangelie een verborgenheid. Welk mens kan uit zichzelf bedenken dat Gods Zoon zou sterven voor de zonde en dat dat de zaligheid is? Zonder Bijbel geen sterveling. Zo noemt de Bijbel het een verborgenheid dat niet alle mensen zullen sterven, maar dat wie nog leeft bij de wederkomst in een punt des tijds veranderd zal worden. Zonder Bijbel kom je daar niet op. Zo noemt de Bijbel het een verborgenheid dat door de verharding voor een deel over Israel gekomen is tot de volheid der heidenen zal zijn ingegaan. Zonder Bijbel heb je daar totaal geen weet van. Onze tekst zegt: zo is het ook met het huwelijk. Dat is een verborgenheid die groot is.

Is dat nou zo? Is het zo'n mysterie wat het huwelijk is? Je zou toch zeggen dat is wel te bedenken. Een huwelijk: man en vrouw leven bij en met elkaar, houden van elkaar en willen elkaar gelukkig maken. Is dat nou zo'n mysterie? Dat kun je toch wel bedenken. Nee, zegt de Bijbel, zegt Efeze 5, er zit iets achter wat geen mens bedenkt uit zichzelf. Dat het huwelijk is bedoeld om een afspiegeling te zijn van de band tussen de Heere Jezus en Zijn Kerk. Zoals de Heere Jezus en Zijn Kerk met elkaar omgaan, zo horen man en vrouw met elkaar om te gaan. Het huwelijk als een levende kopie van Jezus en Zijn Kerk.

1 voorbeeld

En hoe ziet het dan met die relatie tussen Jezus en Zijn Kerk? Dat is er een van hoofd en lichaam. En vorige keer gaven we aan: die relatie spreekt van onderscheid. De man liefhebben, voeden en onderhouden, de vrouw onderdanig zijn en vrezen. Maar er zit nog een kant aan die relatie hoofd-lichaam: nl die van eenheid, verbondenheid. Vers 30: wij zijn leden van Zijn lichaam. Zoals je armen en benen leden zijn van je lichaam. Van hetzelfde lichaam als je hoofd. En dat is een eenheid. Waar je hoofd is, is je lichaam ook. Als je hoofd in de kerk is, is je lichaam het ook. Logisch. En er is op een heleboel manieren een verbinding van je hoofd met je lichaam. Er lopen bloedbanen en zenuwstelsels van je hoofd naar je lichaam. Waardoor voedingstoffen en prikkels worden doorgegeven. Je hoofd en je lichaam zitten niet maar op elkaar gestapeld zoals je twee vuisten, maar er is voortdurende interactie tussen. En daardoor is er ook sprake van een bescherming van elkaar. Als er een enorme plaat op je hand valt, dan ziet je hoofd dat en je hoofd stuurt seinen naar je hand om die weg te trekken. Of als je hand verwond is en je hoofd ziet dat, dan

stuurt je hoofd signalen naar je andere hand om die zere hand te verbinden of onder de kraan te houden of zelf op te doen. En andersom als er gevaar op je hoofd afkomt, dan gaat je hand naar boven toe om het af te weren. Als je door een dicht bos loopt dan weren je handen de takken af die tegen je hoofd aan zouden slaan. Hoofd en lichaam nemen het voor elkaar op.

Zo is dat ook bij Jezus Christus en Zijn Kerk. Tussen Jezus als het Hoofd en Zijn Kerk als Zijn lichaam, de leden, is een eenheid. Het Hoofd Jezus Christus is een eenheid met Zijn lichaam. Hij laat zich niet los van Zijn Kerk behandelen. Toen ahw de Vader Hem opwekte uit de dood, toen zei de Heere Jezus: dat is goed, maar alleen als U het Mijn lichaam ook zult doen. Toen de Heere Jezus werd opgenomen in de hemel toen zie Jezus ahw: dat is goed, maar alleen als U het Mijn lichaam ook eens zult doen. Toen de Heere Jezus in de hemel alle macht kreeg en de Heilige Geest en het eeuwige leven toen zie Hij ahw, dat is goed, als Ik het mag doorgeven aan Mijn lichaam. Zoals U mij behandelt, zo ook Mijn lichaam, de Kerk. Wat Mij gegeven wordt, dat komt ook de Kerk, Mijn lichaam toe. Jezus wil Zich niet los laten behandelen en los gezien worden van Zijn Kerk. Zo'n eenheid.

En tussen Jezus en Zijn Kerk is er verbinding, interactie, omgang. Voortdurend gaat er iets heen en weer tussen Jezus en Zijn gelovigen en de gelovigen en Jezus. Jezus opent Zijn hart voor Zijn gelovigen en spreekt. Spreekt woorden van liefde, van vertroosting, van vermaning. Al wat in Zijn hart is, laat Hij uitgaan richting Zijn lichaam. Zijn liefde, Zijn zorg, Zijn trouw, Zijn woorden. En de gelovigen verlangen daar ook naar: Heere Jezus, spreek toch, laat toch van U horen. En andersom gaat er voortdurend van Zijn gelovigen signaal naar het Hoofd. Zij storten hun hart uit. Wederliefde, verlangen, zorgen, noden, pijn, zonden het gaat richting Jezus als het Hoofd. En Jezus vraagt daar ook om: laat Mij uw stem horen, Mijn schone, Mijn duive. Zo hecht is die innige verbondenheid.

En zij nemen het voor elkaar op. Jezus trekt het Zich aan als Zijn Kerk iets overkomt. Heel sterk. Als Paulus de christenen vervolgt naar Damascus dan zegt Jezus Wat vervolgt gij Mij. Wat je hen aandoet, doe je Mij aan. Zij zijn Mij als de appel van het oog. Wat iemand je oogappel, pupil aandoet, dat treft jezelf. Zo trekt Jezus het Zich aan wat Zijn lichaam wordt aangedaan. En andersom: als Jezus wat wordt aangedaan, belachelijk gemaakt, bespot, dan voelt zijn Kerk dat. Dan heeft Zijn kerk daar pijn van alsof het jezelf was aangedaan.

Jezus en Zijn Kerk, Hoofd en lichaam, eenheid, innige verbondenheid, bescherming. Hoofd en lichaam. Ze zijn onafscheidelijk.

Waar je hoofd is is je lichaam. Geldt dat hier ook? Aan de ene kant wel: waar de Kerk is daar is Jezus ook met Zijn Heilige Geest. Nooit begeeft nooit verlaat Hij Zijn Kerk. En dat weet Zijn Kerk ook: wat is dat heerlijk als Jezus door Zijn Geest nabij is. Al is het dan moeilijk, schaduwen van de dood, als Jezus nabij is met Zijn Geest is het goed, en als Hij afstand bewaart is het kaal, en angstig en dor. Maar aan de andere kant: het Hoofd is in de hemel, een deel van Zijn Kerk nog op aarde. Toch gescheiden van elkaar. Kan eigenlijk niet, Hoofd en lichaam op twee verschillende plaatsen. Daarom bidt het Hoofd: Ik wil dat waar ik ben ook zij zijn zullen. En de Kerk verlangt bij tijden om met Christus te zijn want dat is zeer verre het beste.

Hoort u bij dat lichaam van Christus? Bent u een levend lid van dat lichaam waarvan Christus het Hoofd is? Kent u die eenheid met Christus? Die innige verbondenheid. Dat Hij Zijn hart opent voor jou en jij voor Hem. dat Hij het Zich aantrekt wat je meemaakt en jij het je aantrekt wat Hem wordt aangedaan. Dat al wat Hij heeft en ontvangt, Hij heeft om er jouw in te laten delen! Dat nabij Hem zijn door Zijn Geest om eens met Hem te wezen in eeuwigheid? Lid van het lichaam van Christus. Hem Ingelijfd. In Zijn lichaam ingezet, ingetransplanteerd zagezegd. Door het geloof zegt zondag 7 van de Heid Cat.

Als je dat niet bent, lid van Zijn lichaam, dan ben je geestelijk dood. Een arm los van het lichaam, een been los van het lichaam of welk lid dan ook. Een los lichaamsdeel. Net als een rank los van de wijnstok. Levenloos. Draagt geen vrucht. Wordt bijeen verzameld en in het vuur geworpen.

En toch, nog geldt: je kunt ingelijfd worden door het geloof. Door de overgave aan deze Jezus Christus. Het leven zoeken buiten jezelf in Hem. Het leven, je vergeving, je vrede met God, je vrijspraak, je nieuwe bestaan en hart zoeken in Hem. En door dat geloof wordt je ingelijfd. Wordt je lid van het lichaam waarvan Jezus het Hoofd is. Delend in al die voorrechten. Die innigheid, bescherming, die eenheid.

2 voorwaarde

Van die verbinding Jezus en Zijn Kerk, als Hoofd en lichaam, daar is het huwelijk een afspiegeling van. Zodat , met een variant op 14 dagen geleden, als u kinderen mag hebben, en die vragen u: hoe gaan de Heere Jezus en Zijn gelovigen met elkaar om, u beide kunt zeggen: let er maar op hoe je vader en je moeder met elkaar omgaan, zo innig, zo betrokken op elkaar, zo één, daarin zie jij iets hoe de Heere Jezus en Zijn Kerk met elkaar omgaan. En om daar iets van te kunnen laten zien, van die eenheid tussen Jezus en Zijn Kerk, daarvoor is het nodig, zegt vers 31 dat de man

zijn vader en zijn moeder verlaat. En zijn vrouw aanleeft en die twee zullen tot een vlees zijn. Je zou deze zin de Bijbelse grondwet van het huwelijk kunnen noemen. Die al ingesteld is helemaal in het begin, in het paradijs al, Genesis 2:24. Door God Zelf. En de Heere Jezus neemt hem over in Mattheus 19:5, Marcus 10:7. En hier herhaalt Paulus hem: Efeze 5:31.

En dan staat hij dus in dat kader: om als man en vrouw die eenheid, die innigste verbondenheid van Jezus en Zijn Kerk te weerspiegelen, daarvoor is het nodig dat je als gehuwden vader en moeder verlaat. Dat er een zekere afstand komt tot je vader en moeder. Niet allereerst letterlijk bedoeld, maar vooral innerlijk. Dat er innerlijk een stukje afstand komt tov ouders. Want vanaf je trouwdag is je vrouw de eerste, is je de man de eerste. Wat aardse verhoudingen betreft. Natuurlijk op zo'n manier dat je hen blijft eren en niet aan de kant zet. Zoals Jezus de Eerste is voor Zijn Kerk en Zijn Kerk is de eerste voor Hem. Man en vrouw: je bent de eerste voor elkaar. Je eerste zorg is voor haar, je eerste emoties zijn voor hem, je eerste aandacht is voor haar, je eerste praatpaal is hij, je eerste advies is van haar, je eerste verantwoording is aan hem. Daar mag zelfs je vader of je moeder niet tussen zitten of komen. Dat kan ook een hele les zijn voor ouders, om je kind los te laten. Maar ook voor kinderen, om hun ouders los te laten. Relatiedeskundigen zeggen dat veel echtscheidingen daaruit voortkomen dat die niet gebeurt, niet op goede wijze gebeurt. Tussen een man en zijn vrouw mag niet één van de ouders staan. Trouwens: ook geen goede vriendin, ook niet het werk van de man, of zijn hobby, of haar zussen. Zoals Jezus en Zijn Kerk, zo man en vrouw. Niets en niemand mag ertussen komen.

Dat geeft wel aan hoe ontzaglijk belangrijk het dan is wie die man je wordt of geworden is, wie je vrouw zal worden of geworden is. Want die heeft veel invloed. Die kan in één jaar of korter alles ongedaan maken wat in 20 jaar opvoeding is opgebouwd. Daarom is het wel te begrijpen en aan te bevelen dat je vader en moeder zich daar wat aan gelegen laten liggen: wie zal de man de vrouw van ons kind worden? Vreemd als ze het daar in je tienerjaren nooit over hebben met je. Want wie je man wordt, dat is belangrijk voor je. Welk advies, voorbeeld, richting geeft hij je aan? Want wie je vrouw wordt, dat is belangrijk voor je: welke voorkeuren, levensstijl, welke levenshouding staat ze voor? Dat heeft een invloed. En zij of hij is ook degene die je evt kinderen mee op zal voeden. Die invloed heeft top de zielen van jullie kinderen. Dat is me even belangrijk! Dat kan en mag nooit iemand zijn die de HEERE niet oprecht wil dienen met heel haar of zijn hart. Trouwens, dat botst toch op zoveel punten. Als

jezelf gelooft en je vriend/vriendin niet, dan zou het niet best zijn als je zou zeggen: ja, hij gelooft en ik niet, maar verder denken we overal hetzelfde over en leven we precies hetzelfde. Wat is dat geloof van jou dan? Als dat blijkbaar zo weinig verschil maakt?

Geroepen om die eenheid van Jezus en Zijn Kerk te weerspiegelen heeft de man vader en moeder te verlaten. Daarbij kan ook naar de andere kant een gevaar zijn een verzoeking. Dat je relatie met elkaar in verkeringstijd en als je getrouwd bent zo veel gaat betekenen dat je zo in elkaar opgaat en in je geluk, dat het afleidt van de HEERE. Je gaat zo op in elkaar dat samen Bijbellezen er niet van komt. En het bidden ook niet. En je persoonlijk gebed ebt ook weg. Je gaat zo op in elkaar als man en vrouw dat als je naar bed gaat je zo gefixeerd bent op elkaar dat de HEERE vergeten wordt..... Alsof je man je geven kan wat alleen de HEERE kan geven, alsof je vrouw voor je betekent kan wat alleen de HEERE kan betekenen.

HEERE, leer ons Uw weg.

En in I Corinthe 7 zegt Paulus: als je de gave hebt, de gave om zonder man of vrouw te kunnen, ja dan kun je God dienen zoals een getrouwd iemand dat niet kan.

Daarom vader en moeder verlaten en je vrouw aanhangen. In Genesis 2:24 stond het iets anders: aankleven. Dat staat er ook in het Hebreeuws. Een woord dat plakken, kleven betekent: zoals natte grond aan elkaar kleeft en schubben van een vis aan elkaar kleven met slijm. En ik zie de dominee nog voor ons zitten. Toen mijn vrouw en ik op huwelijksgesprek gingen. Kijk, zie hij, en hij hield twee papiertjes omhoog. Als ik die aan elkaar kleef, plak, met lijm dus, dan zitten ze aan elkaar vast. Als ik ze daarna weer van elkaar trek, dan oud ik twee geschonden velletjes in mijn hand. Ze zijn echt niet meer zoals ze waren voordat ze aan elkaar geplakt werden.

Man en vrouw kleven elkaar aan. Als een beeld weer van hoe Jezus en Zijn Kerk aan elkaar verbonden zijn. Nooit, nooit komen zij los van elkaar. Jezus laat Zijn gelovigen nooit vallen, en Hij zorgt ervoor dat zijn gelovigen Hem ten diepste nooit voorgoed laten vallen. Door Zijn genade.

Man en vrouw kleven elkaar aan. Als zij van elkaar losgemaakt, losgescheurd worden: geschonden. Vraag het maar aan ieder die weduwe of weduwnaar werd. Vraag het maar aan ieder die met een echtscheiding te maken kreeg, met echtbreuk. Geschonden. Het huwelijk is bedoeld om niet meer losgemaakt te worden. Aan elkaar gekleefd te blijven.

Dat is heel wat dus. Als je trouwt. En je hebt als het goed is, nog

nooit dag en nacht samen doorgebracht op één kamer. Nog nooit samengewoond. En toch, toch beloof je op je trouwdag elkaar trouw te blijven tot alleen de dood je scheiden zal. Op voorhand beloof je dat. Hoe kun je dat zo beloven? Dat dat blijven zal. Je weet toch niet wat er allemaal gebeuren kan en veranderen zal? Je verliefdheid die kan en zal best veranderen. Die is geen constante factor. De aantrekkelijkheid van de ander? Die ook niet. Als je 50 jaar ouder bent zie je er heel anders uit dan wanneer je trouwt op je 23^e. En soms al veel eerder, en na een ongeluk of een ziekte heel ingrijpend. Ja, zelfs iemands innerlijk, karakter kan veranderen. Er zijn ziektes waardoor iemand zelfs van karakter verandert.

Als je trouwt moet je verliefd zijn, maar als dat het fundament is, is het heel wankel en houdt het geen 10 jaar stand. Als je trouwt moet je de aantrekkelijk vinden, maar als dat het fundament is, is het heel wankel en houdt het geen stand in de stormen van het leven. Het fundament is: dat je in je verkeringsstijd mag merken dat God je bij elkaar bracht en voor elkaar bestemd heeft. En hoe merk je dat? Nou, als je merkt dat je naar elkaar toegroeit en in alle opzichten ook geestelijk elkaar tot steun kunt zijn. En Als je het in gebed brengt. En dan bidt je: Heere, we hopen zo dat het voor ons mag zijn, maar als het niet in Uw gunst is, laat het dan maar uitgaan. Uw gunst is belangrijker dan mijn vriend/vriendin. En als je in je gebed vrede ontvangt. Als je Gods goedkeuring in je hart en je verkering mag goed gaan, dan is dat het fundament: Uw hand bracht ons bijeen. En als het erom spant in je huwelijk mag je samen het in die handen leggen: U laat toch niet varen wat Uw hand begon. U Die roept is getrouwd.

Wie zal de pijn beschrijven als dan de één dat doet, en de ander breekt ermee.... Zoek het bij de medelijdende Hogepriester, Die weet wat het is om verlaten te worden.

3 voorportaal

Twee fasen hebben we gehad: vader en moeder verlaten. Elkaar aankleven, trouw beloven voor het leven, en dan: zij zullen tot één vlees zijn. Zoals hoofd en lichaam van hetzelfde vlees zijn. Zo één als Jezus en Zijn Kerk. Afspiegeling van die eenheid, verbondenheid, innige verbinding tussen Jezus en Zijn Kerk. Zoals Jezus en Zijn Kerk met elkaar omgaan, hun harten openen voor elkaar, zo man en vrouw. Openhartigheid. Je spreekt uit wat in je hart is. Je liefde, je gevoelens, je gedachten, je pijn, je zonden, je zorgen. Dat gaat heen en weer tussen man en vrouw, vrouw en man. Je bent als een zon voor de ander: aandacht, begrip, belangstelling. En je vraagt ernaar: zeg nog eens wat tegen me. Dat je van me houdt. Zeg nog eens wat, waar je mee zit. En onder die zon mag het crocusje opengaan: en het hart laten zien wat daarin leeft, mooi en minder mooi. En als je samen hardop bidt als man en vrouw, dan is dat de

verbinding bij uitstek. Eén voor Gods Aangezicht. En als je je hart uitstort voor God luistert je man, je vrouw mee. En elke avond vind je elkaar weer voor Gods Aangezicht, ook al liep niet alles even goed, voor Gods Aangezicht vind je elkaar weer om oprecht te zijn voor Hem.

Spiegelt uw huwelijk iets af van Jezus en Zijn Kerk? Voorportaal waarin het licht schijnt van de omgang tussen Jezus en Zijn Kerk?

Daarmee begint het in je verkeringstijd. Die is oefentijd daarvoor. Samen praten, samen bidden. Of je van hart tot hart met elkaar kunt praten. Begin ermee in je verkeringstijd. Ook met samen bidden, samen praten over de preek, over bekering, over belijdeniscatechisatie, over het Heilig Avondmaal. En als je dan getrouwd mag zijn, zie erop toe dat wat stroomt niet gaat stollen. Je hebt het druk, allebei, je leeft wat langs elkaar heen, en komt aan praten niet toe..en wat stromend water was in de verkeringstijd is gestold ijs geworden in je huwelijk. Dat kan zomaar gebeuren, als je niet de omgang met elkaar blijft zoeken. En zou dat nou kunnen? Dat Jezus en Zijn Kerk niet meer weten van elkaar wat er in hun harten omgaat? Dat man en vrouw niet meer weten van elkaar wat er in hun harten omgaat?

En dan het goede zoeken voor elkaar. Zoals Hoofd en lichaam dat doen en Jezus en Zijn Kerk zich elkaars lot aantrekken. Zoals het formulier zegt: elkaar trouw helpen en bijstaan in alle dingen die tot het tijdelijke en eeuwige leven behoren. Helpen en bijstaan. Het goede voor elkaar zoeken. Beschermen tegen kwade invloeden. Als de duivel aan mijn man komt, dan komt hij aan mij. Als de duivel mijn vrouw wil aantasten, komt hij aan mij. Je weet van elkaar de zwakke plekken wel. En je wijst elkaar daar op. En je vraagt elkaar: wil je me erop blijven wijzen. Wat mijn vrouw wordt aangedaan doen ze mij aan en andersom. Je zoekt elkaars levensgeluk, zielsgeluk. Je zoekt voor elkaar toename in kennis van de Heere, toename in heilig leven, je zoekt voor elkaar om aan te komen in het nieuwe Jeruzalem. Dat begint in je verkeringstijd. Zoals Christus en Zijn Kerk op elkaar betrokken zijn.

Spiegelt uw huwelijk iets af van Jezus en Zijn Kerk? Voorportaal waarin het licht schijnt van de omgang tussen Jezus en Zijn Kerk? Weet u, daarom kun je ook zo slecht bidden als je tegen je man tegen je vrouw niet op je plaats bent. Dat tast je eigen gebedsleven aan tot in de wortel, toch...?

En dan geldt ook dat tot één vlees zijn betekent, zoals in I Corinthe 6:16: seksuele gemeenschap geslachtsgemeenschap. In de catechismuspraak over het 7e gebod hadden we het uitvoerig over dat geslachtsgemeenschap in de bedding van het huwelijk thuishoort en veilig

is zoals oa uit deze tekst blijkt. In de bedding van het huwelijk. Vader en moeder verlatend en elkaar aanklevend. En als je dan getrouwd mag zijn is ook dat iets van je samen. Elkaar leren kennen in verlangens. Samen erover praten. Ook over periodiek onthouding of niet. Ook over gezinsvorming. In het kader van die innige verbondenheid en openhartigheid en betrokkenheid op elkaar voor Gods Aangezicht. Ook daar mag je voor bidden. Moet je voor kunnen bidden zelfs.

Als je daarop vooruitgrijpt heb je echt vergeving nodig. Die is er ook in Jezus' bloed, maar daar moet je dan wel in oprechte schuldbelijdenis terecht komen. En dan is daar vergeving! Altijd geweest.

Je kan ook nog zeggen, het is een kwestie van het cadeau niet uitpakken voor de tijd. Kijk, Sharon, ik noem maar een naam, zou op haar verjaardag van vader en moeder een cadeau krijgen. Dat was zeker. En het stond op papa's en mama's slaapkamer. En steeds liep ze ernaartoe. En twee dagen voordat ze jarig was kon ze het niet laten. Sharon liep de slaapkamer binnen en zag het staan en ging het papier eraf halen. Ze wilde het al zien wat het was. En toen kwam moeder binnen. Kind, je wist toch dat je het zou krijgen, waarom heb je het al uitgepakt.... De aardigheid op de verjaardag was er toch een beetje af toen... Je vat het wel. Als je niet kunt wachten en Jezus komt binnen, waarom konden jullie niet wachten.

Natuurlijk groei je er wel naar toe in je verkerings tijd. Mag je ernaar verlangen. Zonder dat je er toe komt, zelfs niet in gedachten. Wat is die grens dun en teer. Vroeger om zo te zeggen, hield men dan ook de lijn aan, dan moet je als je verkering hebt niet samen in één tentje op vakantie gaan of op één hotelkamer slapen. En niet samen op je slaapkamer blijven als je bij elkaar bent. Dat lijken toch wel heel wijze uitgangspunten te zijn.

Man en vrouw, afspiegeling van Jezus en Zijn Kerk. In het kader van de vervulling met de Heilige Geest. Van mensen die hun lege harten ophouden bij Christus. Heere Jezus vult U ze met Uw Geest, Die leert ons leven naar Uw wil en naar het beeld van Jezus en Zijn Kerk.

Zo hecht verbonden in Hem. En toch eens worden man en vrouw toch van elkaar gescheiden. De dood maakt scheiding en rukt uiteen wat bedoeld was om aaneen te blijven. Elkaar los laten, losgescheurd worden. Zoals Kohlbrugge en zijn 1^e vrouw Cato Engelbert. Toen zij na haar ziekbed gestorven was, schreef Kohlbrugge, samen hebben wij gebeden, samen in hoogten en in diepten geweest, samen tot aan de poorten van de hemel geweest, en toen, toen mocht zij verder, en ik moest terug. Zij mocht verder, ik moest terug: losgescheurd uiteen gescheurd door de dood. Wat overtreft Jezus dan elke man. Want bij Hem geldt: totdat de dood ons, niet scheidt, maar bijeenbrengt. De dood brengt juist bij elkaar

wat bij elkaar hoort: Hoofd en lichaam, Jezus en Zijn Kerk. Dat is het wezenlijkste, of je nu getrouwd bent, geweest bent, of ongetrouwd bleef, of Jezus je Hoofd is. Je Bruidegom. De dood scheurt je van alles en iedereen los, je geliefden, je werk, je huis, de dood scheurt je los en als dan niemand je vasthoudt dan zink je voor eeuwig weg. Eeuwig diep. eeuwig ver. Maar de dood scheurt je niet van Hem los, maar brengt je juist eeuwig met Hem. Dan zal het huwelijk niet meer zijn, niet meer nodig zijn. De afspiegeling mag wijken als de werkelijkheid zelf en volle geopenbaard is: Jezus en Zijn Bruidskerk voor eeuwig bijeen.

Amen